

др Владимир Варићак (Швића, [Оточац](#) , 16. март 1865 - Загреб, 17. јануар 1942) је био математичар и универзитетски професор.

Средњу школу похађао је у Петрињи и Загребу, Математику и физику студирао је на Филозофском факултету у Загребу, на којем је и дипломирао и 1891. стекао докторат из математике. На њему 1895. хабилитирао за алгебарску анализу. Наставник у средњој школи у Земуну, Бакру, Загребу и Осијеку и поново у Загребу, гдје је од 1896. учитељ физике и математике на новооснованој Шумарској академији. Од 1899. суплент, па ванредни и 1902-1936. редовни професор на Филозофском факултету. Његови научни радови посвећени су углавном неееуклидској геометрији Лобачевског и Ајнштајновој теорији релативитета, коју Варићак доводи у везу са геометријом Лобачевског. Значајно је Варићаково извођење Лоренцових трансформација, као и Ајнштајнова формула за Доплеров ефекат. Варићак се много бавио трансформацијом брзине и електромагнетног поља у теорији релативитета. Изучавао је живот и рад Руђера Бошковића. Био је чланк ЈА, дописни САН у Београду и Чешке академије наука у Прагу [1].

Референце ▯

1. ¹ Јован Радојчић, *Срби западно од Дунава и Дрине – биографије* (1. том, стр. 571); Нови Сад: Прометеј (2009), ISBN 978-86-515-0315-6

Спољшне везе

1. Униветзитет у Загребу: [Владимир Варићак](#) .
2. Википедија на енглеском језику: [Vladimir Varićak](#) .